

YOĞUN BAKIM ÜNİTELERİNDE YATAN HASTALARDA GÖRÜLEN ÜRİNER KATETERLE İLİŞKİLİ NOZOKOMİYAL ÜRİNER SİSTEM ENFEKSİYONLARI

NOSOCOMIAL URINARY TRACT INFECTIONS RELATED WITH URINARY CATHETER IN PATIENTS FROM INTENSIVE CARE UNITS

TURUNÇ T.* , TURUNÇ T.**

* Başkent Univ. Tip Fak. Uyg. ve Araş. Merk. İnfeksiyon Hastalıkları ve Kln. Mikrobiyoloji A.D., ADANA

** Çukurova Üniversitesi Tip Fakültesi Üroloji Anabilim Dalı, ADANA

ABSTRACT

Introduction: Nosocomial infections are one of the most seen complications in intensive care units (ICU) and 25% of nosocomial infections observed in whole the hospital develop in ICUs. Nosocomial urinary system infection (NUSI) is the most frequently diagnosed one that is recognized in 2 or 3 of 100 patients, which includes 30-40% of hospital infections. Thus, NUSI is a very important subject that should be investigated with its etiology, clinics and prevention.

Nearly 80% of NUSI develop due to urinary catheters; cystoscopy and other urological processes are responsible for the remain infections. There are some factors increasing bacteriuria due to urinary catheters. This are; catheterization duration, microbial colonization of drainage bag, diabetes mellitus (DM), prophylactic antibiotic usage, female patient, surgical process or using urinary catheters for some reasons except urine measurement, abnormal serum creatinine and malpractice on catheter control. Urinary catheterization duration is the most important risk factor for development of bacteriuria due to catheters.

In this study we aimed, to detect, the frequency of urinary system infection related with urinary catheter, the relation between the urinary system infection and the period of urinary catheterization, risk factors, effective microorganisms and antibiotic resistance patterns.

Materials and Methods: One hundred adult ICU patients home taken part in the study and all the patients assessed until discharge or transfer to another clinic. Firstly, age, sex, admission, admission diagnoses, underlying disease if available was recorded. Prophylactic antibiotic usage and duration, the day of urinary catheterization, the reason of using urinary catheter, urine culture results were noted on follow-up forms.

Urine culture were taken on the first 24th hour, 4th day and 10th day following urinary catheter administration to ICU patients. More than 10⁵ CFU/mL productions were taken for evaluation. Conventional techniques were used for isolated microorganism diagnosis. Antibiotic sensation tests were applied with Kirby-Bauer disc diffusion method according to National Clinical Committee Laboratory Standards criteria. Clinical infections were diagnosed by Center for Disease Control standard criteria.

Student's and chi-square tests were used for comparing two group continuous variants. p<0.05 results were accepted statistically significant.

Results: Catheter related NUSI ratio was found as 30.5/1000 urinary catheter day.

Risk factors for urinary catheter related NUSI acquired from intensive care units were age higher or equal to 60, underlying disease, serum creatinine level of 2 mg/dl or higher. And also urinary catheterization time was of risk too. Gender was of no risk.

When factors which cause NUSI were documented it has been found that while *Esherichia coli* (11%), *Klebsiella pneumoniae* (7%), *Candida spp.* (5%) were in first three, on the 4th day of catheterization ; on the 10th day that were *Candida spp.* (21%), *Klebsiella pneumoniae* (10%) and *Esherichia coli* (8%).

When antibiotic resistance patterns responsible for NUSI has been examined the most sensitive antibiotics were determined as Amicasin, Cefepime, Imipenem in order and the most resistant antibiotics were Ampicillin, Cefazolin and Chloramphenicol in order.

Key Words: Urinary catheter, urinary tract infections, intensive care units.

ÖZET

Çalışmamızda yoğun bakım ünitelerinde (YBÜ) yatan hastalarda; üriner kateterle ilişkili üriner sistem enfeksiyon sıklığı, üriner kateterizasyon süresi ile ilişkisi, risk faktörleri, etken mikroorganizmalar, antibiyotik direnç paternleri, tespit edilmesi amaçlandı.

Dergiye Geliş Tarihi: 25.10.2002

Yayına Kabul Tarihi: 29.01.2003

Hastanemiz YBÜ'lerinde Mayıs 2001- Temmuz 2001 tarihleri arasında yatan 100 üriner kateterli hasta takip edildi ve üriner kateterin 4. ayında %32, 10. ayında ise %52 oranında nozokomiyal üriner sistem enfeksiyonu (NÜSİ) saptandı.

Kateterle ilişkili nozokomiyal üriner sistem enfeksiyonu (NÜSİ) oranı 30,5/1000 üriner kateter günü olarak bulundu.

Yoğun bakım ünitelerinde (YBÜ) edinilmiş üriner kateterle ilişkili NÜSİ için risk faktörleri incelendiğinde hastaya ilgili parametrelerden; yaşın 60 veya üzerinde olması, altta yatan hastalığın olması, serum kreatinin düzeyinin 2mg/dL ve üzerinde olmasının risk oluşturduğu, cinsiyetin ise risk oluşturmadığı belirlendi. Ayrıca üriner kateterizasyon süresi de NÜSİ için risk faktörü olarak tespit edildi.

NÜSİ'ye yol açan etkenler dökümente edildiğinde üriner kateterin 4. ayında izole edilen etkenler arasında ilk üç sırayı *Escherichia coli* %11, *Klebsiella pneumoniae* %7, *Candida spp.* %5 oranıyla alırken, üriner kateterizasyonun 10. ayında ilk üç sıraya *Candida spp.* %21, *K.pneumoniae* %10, *E.coli* %8, Enterekok spp. %8 oranlarıyla yer aldığı belirlendi.

NÜSİ'den sorumlu etken patojenlerin antibiyotik direnç paternleri incelendiğinde en duyarlı antibiyotikler arasında ilk üç sırayı Amikasin, Sefepim, İmipenem almakla birlikte, en dirençli antibiyotiklerin ise sırasıyla Ampisilin, Sefozolin ve Kloromfenikol olduğu saptandı.

Anahtar Kelimeler: Üriner kateter, üriner sistem infeksiyonları, yoğun bakım üniteleri

GİRİŞ

Hastaneye yatan her yüz hastadan iki veya üçünde gelişen nozokomiyal üriner sistem enfeksiyonları (NÜSİ) en sık görülen nozokomiyal enfeksiyon türüdür ve tüm hastane enfeksiyonlarının %30-40'ını oluşturur¹⁻³.

NÜSİ'larının yaklaşık %80'ni üriner katete-re bağlı olarak gelişirken %10-15'inden sistosko-pi ve diğer urolojik işlemler sorumludur⁴⁻⁶.

Üriner kateter ile ilgili bakteriüriyi artıran bazı faktörler söz konusudur. Bunlar; kateterizasyon süresi, drenaj torbasının mikrobiyal koloni-zasyonu, diabetes mellitus (DM), profilaktik olarak antibiyotik kullanılması, kadın hasta, cerrahi girişim veya üriner kateterin idrar ölçümü dışındaki nedenlerle kullanımı, anorinal serum kreatininini ve kateter bakımındaki hatalardır⁷. Üriner kateterizasyon süresi kateterle ilişkili bakteriüri gelişmesi için en önemli risk faktördür³.

Hastaya bir kez üriner kateter takıldığından günlük bakteriüri olasılığı %1-10'dur. Birinci haftanın sonunda ise üriner kateterli hastaların %10-40'ından fazlasında bakteriüri gelişir⁸.

Periuretral alanda kolonize olan bakteriler üç şekilden biri ile üriner sisteme girer:

- 1- Kateterlerin yerleştirilmesi anında bak-terinin inesaneye taşınması ile,
- 2- İdrar torbasından intraluminal yol ile,
- 3- Bakterinin kateter ile mukoza yüzeyi arasından içeri girmesi ile.

Diger önemli bir sorun kateter üzerine bak-terilerin yapışması ve bakteriyi koruyan biyofilm tabakasının oluşmasıdır. Biyofilm tabakası bak-teriyi antibiyotiklerden ve vücuttan savunma sis-temlerinden korumaktadır⁹. Yedi günden daha kısa süreli kateterlerde uzun süreli kateterlere göre (\geq iki hafta) biyofilm tabakası daha az oran-da tespit edildiğinden, iki haftadan daha uzun sü-re kalmış olan kateterlerin çekilmesi önerilmektedir¹⁰.

GEREÇ ve YÖNTEM

Çalışma hastanemiz Acil Cerrahi Yoğun Bakım (ACYB), Beyin Cerrahi Yoğun Bakım (BCYB), Cerrahi Yoğun Bakım (CYB) ve Nöroloji Yoğun Bakım (NYB) Ünitelerinde Mayıs 2001 ve Temmuz 2001 tarihleri arasında yürütüldü.

Çalışmaya YBÜ'lerinde yatan 100 erişkin hasta dahil edildi ve tüm hastalar taburcu olun-caya yada başka bir servise aktarılincaya kadar izlendi. Hastaların girişte yaşı, cinsiyeti, yatis tarihi, yatis tanısı, altta yatan hastalığının olup ol-madığı kaydedildi. Takiplerde profilaktik antibi-yotik alma durumu, alıyorsa süresi, üriner katete-rizasyonun kaçınıcı gününde olduğu, üriner kate-terin takılma nedeni, idrar kültür sonuçları takip formlarına işlendi.

YBÜ'lerde yatmakta olan hastalardan, üri-ner kateter takılmasını takip eden ilk 24. saatte, 4. günde ve 10. günde idrar kültürleri alındı. İdrar kültürleri, sondaın 1/3 üst kısmını antiseptik solüsyonla silindikten sonra steril enjektör ile

alındı. Alınan idrar örnekleri mikrobiyoloji laboratuvarında Kanlı Agar ve Endo Agara steril şartlarda tek koloni ekimi yöntemi ile ekip 37°C'de inkübe edildi. 36-48 saat sonra kültürler değerlendirildi.

10^5 CFU/ml üzerinde üreme gösterenler değerlendirilmeye alındı. İzole edilen mikroorganizmaların tanımlanmasında konvansiyonel yöntemler kullanıldı. Antibiyotik duyarlılık testleri Kirby-Bauer disk difüzyon yöntemi ile National Clinical Comitee Laboratory Standards (NCCLS) kriterlerine uygun olarak yapıldı. Klinik enfeksiyon CDC (Center for Disease Control)'nin standart kriterleri kullanılarak tanımlandı.

İki grupta sürekli değişkenlerin karşılaştırılmasında, Student's-t testi ve chi-square testi kullanıldı. En küçük anlamlılık sınırı 0.05 olarak alındı.

BULGULAR

Çalışma grubuna alınan 100 hastanın 50'si erkek (%50), 50'si kadındı (%50). Hastaların yaşları 15 ile 87 arasında değişmekteydi. Ortalama yaşı 53.3 ± 18.27 olarak bulundu.

Çalışmamızda YBÜ'sinde yatan tüm hastaları NÜSİ gelişim yönünden takip ettik. Üriner kateterle ilişkili NÜSİ tespit edilen hastalar, risk faktörleri açısından; ileri yaş, cinsiyet, alitta yatan hastalık (DM, Kronik böbrek yetmezliği (KBY), malinensi), serum kreatinin düzeyi (≥ 2 mg/dL) yönünden inceledik.

Risk faktörlerinden yaş irdelendiğinde; NÜSİ saptanan hastaların %75.7'si ileri yaş grubunda olup istatistiksel olarak anlamlı idi ($p < 0.05$).

Cinsiyet risk faktörü olarak ele alındığında; NÜSİ saptananların %66.7'sinin kadın cinsiyette olduğu saptandı. İstatistiksel olarak fark bulunmadı ($p > 0.05$).

Alitta yatan hastalık olarak en sık saptanan üç hastalık; malinensi, DM, KBY idi. NÜSİ saptanan hastaların %15'inin malinitesi olup istatistiksel olarak anlamlı bulunmadı ($p > 0.05$). NÜSİ tanısı alan hastaların %78'inde DM, %66.7'sinde KBY mevcuttu. Bu değerler istatistiksel olarak anlamlı olarak değerlendirildi ($p < 0.05$).

NÜSİ için olası risk faktörlerinden birisi olan serum kreatinin düzeyi irdelendiğinde, hastaların %71.7'sinde serum kreatinin düzeyi ≥ 2 mg/dL olarak tespit edildi ve bu istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p < 0.05$).

Çalışmaya dahil edilen üriner kateterli 100 hastanın, üriner kateter takılmasını takip eden ilk 24 saatte alınan idrar kültürlerinin hiçbirinde üreme tespit edilmedi. Ancak üriner kateterizasyonun 4. gününde, hastaların %32'sinde ÜSİ saptandı. Bu oran 10. günde %52'ye yükseldiği belirlendi. Aralarındaki fark istatistiksel olarak anlamlı olarak değerlendirildi ($p < 0.05$).

Kateterle ilişkili NÜSİ oranı: Kateterle ilişkili NÜSİ sayısı / her 1000 üriner kateter günü formülü kullanılarak hesaplandı. Üriner kateter günü, yatan tüm hastalarda 1700 olarak bulundu. ÜSİ oranı $30.5/1000$ üriner kateter günü olarak hesaplandı.

YBÜ'lerde üriner kateter uygulanmasının 4. gününde ÜSİ etkenlerinin dağılımları şu şekilde saptandı: *E. coli* %11, *K. pneumoniae* %7, *Candida spp* %5, *P. aeruginosa* %4, *Proteus mirabilis* %1 ve diğerleri %4 (*Proteus vulgaris*, *Acinetobacter spp.* ve *Klebsiella oxytoca*) (Tablo 1).

İzole edilen mikroorganizmalar	Oluş sayı (%)
<i>E.coli</i>	11
<i>K.pneumoniae</i>	7
<i>Candida spp</i>	5
<i>P.aeruginosa</i>	4
<i>P.mirabilis</i>	1
Düzenleri *	4

Tablo 1. Üriner kateterizasyonun 4. gününde izole edilen mikroorganizmalar (Düzenleri: *P.vulgaris*, *Acinetobacter spp.* ve *K.oxytoca*)

İzole edilen mikroorganizmalar	Oluş sayı (%)
<i>Candida. spp</i>	21
<i>K.pneumoniae</i>	10
<i>Enterococcus.spp</i>	8
<i>E.coli</i>	8
Düzenleri *	5

Tablo 2. Üriner kateterizasyonun 10. gününde izole edilen mikroorganizmalar (Düzenleri: *P.aeruginosa*, *Acinetobacter*, *K.oxytoca*, *E.cloacae*)

ÜSİ de İzole Edilen Etken Mikroorganizmalar	Antibiyotiklerin Direnç Durumları (%)																		
	Ampisilin	Sefozolin	Amoks-Klav	Kloromfenikol	Sefalotin	IMP/SXT	Piperazilin	Sefoksitin	Oftoksasin	Netilimsin	Setazidime	Gentamisin	Sefotoksim	Sefoperezon	Aztreonam	Siprofoksasin	Imipenem	Sefepim	Amikasin
E.Coli	88	86	89	87	91	83	68	84	23	26	25	13	34	38	23	22	8	15	16
K.pneumoniae	78	79	89	94	89	82	57	78	26	30	38	40	78	73	65	29	11	13	11
P. aeruginosa	79	75	88	92	88	88	79	76	70	65	68	78	87	82	74	56	20	17	17
Acinetobacter spp.	83	86	87	93	86	92	83	84	68	48	79	89	91	88	84	45	23	16	18
P.mirabilis	77	74	73	86	87	83	68	86	78	55	68	73	81	86	86	27	11	17	12
P.vulgaris	85	78	75	89	89	84	52	87	73	56	63	77	83	84	89	28	12	16	14
K.oxytoca	78	89	70	91	85	81	55	83	87	69	58	75	85	87	79	29	11	16	14
E.cloacae	79	87	76	92	84	83	59	76	17	58	69	74	89	83	83	58	13	22	15

Tablo 3. YBÜ'lerinde üriner kateterle ilişkili NÜSİ'larında izole edilen Gram negatif mikroorganizmaların antibiyotiklere göre direnç durumları

Üriner kateterizasyonun 10.günde ise, etken mikroorganizmalar sıklık sırasına göre *Candida spp.* %21, *K.pneumoniae* %10, *Enterococcus spp.* %8, *E.coli* %8 ve diğerleri (*P.aeruginosa*, *Acinetobacter*, *K.oxytoca*, *Enterobacter cloacae*) %5 olarak tespit edildi. (Tablo 2).

Çalışmamızda üriner kateter ilişkili NÜSİ'lerinde izole edilen mikroorganizmalara karşı en dirençli antibiyotiklerin sırasıyla Ampisilin, Sefozolin, Amoksisilin-klavulonat ve Kloromfenikol olduğu tespit edildi. En duyarlı antibiyotiklerin ise sırasıyla Amikasin, Sefepim ve İmipenem olduğu saptandı (Tablo 3).

TARTIŞMA

Hastaneye yatan her 100 hastanın iki veya üçünde gelişen NÜSİ en sık görülen nozokomial enfeksiyon türüdür ve tüm hastane enfeksiyonlarının %30-40'ını oluşturmaktadır^{1,2}.

Amerika Birleşik Devletleri'nde 112 dahili YBÜ'nde 5 yıllık veriler sonucunda 181.993 hasta saptanan 14.177 enfeksiyonun %31'inin ÜSİ olduğu, bunu %27 oranı ile pnömoni ve %

19 oranı ile bakteremi infeksiyonun izlediği saptanmıştır¹¹.

Başar ve arkadaşlarının yapmış oldukları çalışmada ; üriner kateter uygulanan 30 hasta değerlendirmeye alınmış ve üriner kateterizasyonun 3.günde ÜSİ oranı %10 iken, 7. günde bu oranın %60'lara kadar yükseldiğini bildirmişlerdir¹².

Bu çalışmada ise YBÜ'lerinde çeşitli nedenlerle izlenen üriner kateterli 100 hasta NÜSİ açısından incelendiğinde, üriner kateterizasyonun 4. gününde %32 oranında NÜSİ saptanırken, üriner kateterin 10. gününde %52 oranında NÜSİ tespit edildi. Bulduğumuz değerler bu konuda yapılmış diğer çalışmalarla uygunluk göstermektedir.

National Nosocomial Infections Surveillance (NNIS) tarafından 1986-1998 yılları arasında yapılan çalışmada saptanan üriner kateter ile ilişkili ÜSİ oranları YBÜ'nin tipine bağlı olarak, 1000 üriner kateterliğinde 3.3 ile 10 arasında değişmektedir¹³. Çalışmamızda üriner kateter uygulamış 100 hasta için, NÜSİ oranı 30.5/1000 kateter günü olarak hesaplandı. Saptadığımız kateter ilişkili NÜSİ oranı literatürlerde ulaşılan di-

ğer çalışmalarдан yüksek bulundu. Bu yüksek oranın üriner kateter bakım hatalarından ve hasta popülasyonunun farklı olmasından kaynaklanabileceğini düşündük.

Nguyen-Van-Tam ve arkadaşları 136 vakayı içeren çalışmalarında NÜSİ için olası risk faktörlerini incelemişler ve özellikle kateterizasyon süresinin uzunluğu ile NÜSİ oranının arttığını bildirmiştir¹⁴. Çalışmamızda, üriner kateterizasyon süresi arttıkça NÜSİ gelişme riskinin artmış olduğu saptandı.

Turck ve arkadaşları NÜSİ için olası risk faktörlerini ; DM, profilaktik olarak antibiyotik kullanımı, kadın cinsiyette olma, anormal serum kreatinini ve kateter bakımındaki hatalar olarak bildirmiştir¹⁵.

Bu çalışmada ise NÜSİ için olası risk faktörleri arasında uzun üriner kateterizasyon süresi, alatta yatan bir veya birden çok hastalığın olması (DM, KBY, malignensi), serum kreatinin düzeyinin yüksekliği ve ileri yaşı yer alırken kadın cinsiyet risk faktörü olarak tespit edilmemiştir.

ÜSİ'nuna neden olan etkenler sıklıkla fekal floradan kaynaklanan Gram negatif basiller ve enterokoklardır¹⁶.

Ekim 1986-Nisan 1997 yılları arasında bildirilen NNIS verilerine göre YBÜ'nde kazanılmış üriner sistem enfeksiyonlarında en sık rastlanan etkenlerin dağılımı *E.coli* %19.2, *C.albicans* %14.1, *P.aeruginosa* %11.2, *K.pneumoniae* %5.8 ve diğer etkenler %35.3 şeklindedir¹³.

Yaptığımız çalışmada ; *Candida spp.* Oranının 10.günde oldukça arttığı dikkat çekmektedir. Kandida enfeksiyonlarının sık görülmesinin nedenleri arasında YBÜ'de yatma, uygunsuz antibiyotik kullanımı ve üriner kateterizasyon uygulanıyor olması gibi faktörler yer almaktadır. Çalışmamızda, kandida'ya bağlı NÜSİ saptanan olguların tümünün yoğun bakım hastası olması, kateter uygulanmış olması ve antibiyotik tedavisi altında olması kandida enfeksiyonuna zemin hazırlamıştır.

Antibiyotik direnci ve dirençli suşlar yoğun bakım ünitelerinin en büyük sorunudur. İzole edilen mikroorganizmaların in vitro testlerde bir çok antibiyotiğe dirençli olduğu tespit edildi.

Bu çalışmada Gram negatif mikroorganizmaların en duyarlı olduğu antibiyotikler Amikasin, Sefepim ve İmipenem olarak tespit edildi. Amikasine direnç oranı %28.6, Sefepime direnç oranı %30.6, İmipeneme direnç oranı ise %35.1 olarak saptandı.

Gür ve arkadaşları 9 merkezi içeren yoğun bakım ünitelerinden izole ettikleri Gram negatif bakterilerde 3. kuşak sefolosporin direncini %15-80, Amikasine direncini %11-38, Gentamisin direncini %43-73 ve Kinolon direncini %8-54 arasında bildirmiştir¹⁷.

Bu çalışmada NÜSİ'na neden olan etken patojen mikroorganizmaların antibiyotik direnç oranları literatürlerde verilen direnç oranlarıyla uygunluk göstermektedir.

Sonuç olarak, hastaneye yatan her yüz hastadan iki veya üçünde gelişen nozokomiyal üriner sistem enfeksiyonları en sık görülen nozokomiyal enfeksiyon türüdür. Bu nedenle nozokomiyal üriner sistem enfeksiyonları gerçek etiyolojisi, gerek kliniği, gerekse önlenmesi bakımından üzerinde önemle durulması gereken bir konudur.

KAYNAKLAR

- 1- **Saniç A, Leblecioğlu H, Nas Y:** Ondokuz Mayıs Üniversitesi'nde Hastane İnfeksiyonları. Mikrobiyol Bült. 30: 147-52, 1996.
- 2- **Bedük Y:** 4.Hastane İnfeksiyonları Simpozyumu. 1999.
- 3- **Warren JW:** The catheter and urinary tract infection. Infect Dis Clin North Am. 609-617, 1997
- 4- **Burke JP:** Prevention of catheter-associated urinary tract infections. Am J Med. 80: 655, 1981.
- 5- **Aydın K, Volkan S, Köksal İ:** Hastane İnfeksiyonları Dergisi. 3 :96-101, 1991
- 6- **Weinstein RA:** Epidemiology and control of nosocomial infections in adult intensive care units. Am J Med 179-84, 1991
- 7- **Platt R, Polk RF, Murdock B:** Risk factors for nosocomial urinary tract infections. Am J Epidemiol 124: 977-85, 1986.
- 8- **Warren JW, Tennay JH, Hoopes JM:** A prospective microbiologic study of bacteriuria in patients with chronic indwelling urethral catheters. J Infect Dis. 146: 719-23, 1982.
- 9- **Stamm WE:** Catheter associated urinary tract infections; Epidemiology, pathogenesis and prevention. Am J Med. 31(3B): 655-715, 1991.
- 10- **Daifuku R, Stamm WE:** Bacterial adherence bladder uroepithelial cells in catheter associated

- urinary tract infections. N Engl J Med. 314: 1208-13, 1986.
- 11- **Richard MJ, Edwards JR, Culver DH:** Nosocomial infections in medical intensive care units in the United States. Crit Care Med. 27: 887-92, 1999.
- 12- **Başar H, Yıldız M, Baykam N, Cengiz T:** Üretral kateterizasyona bağlı üriner sistem enfeksiyonlarının önlenmesinde silver line'nin rolü. Türk Üroloji Dergisi. 20: 226-230, 1994.
- 13- **National Nosocomial Infections Surveillance (NNIS):** System reports data summary from October-1986 April 1998 issued June 1998. Am J Infect Control 26: 522-23, 1998.
- 14- **Nguyen Van Tam SE, Peosan J:** Risks factors for hospital acquired urinary tract infection in a large English teaching hospital: A case control study. Infection May-June, 1999
- 15- **Turck M, Stamm W:** Nosocomial infections of the urinary tract. Am J Med. 70: 651-4, 1981.
- 16- **Daifuku R, Stamm R:** Association of rectal and urethral colonization with urinary tract infection in patients with indwelling catheters. JAMA 252: 2028-30, 1984.
- 17- **Gür D, Ünal S:** Yoğun bakım ünitelerinde izole edilen gram negatif bakterilerin çeşitli antibiyotiklere invitro duyarlılıklarını. Flora 1 :153-159, 1996.